

ပြည်ထောင်စုတရားလွှတ်တော်ချုပ်

၂၀၁၆ ခုနှစ် တရားမအယူခံမှုအမှတ် ၇၅၄

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၄၅ တွင် ချမှတ်သည့် ၂၀၁၆ ခုနှစ် အောက်တိုဘာ လ ၁၄ ရက်စွဲပါစီရင်ချက် နှင့် ဒီကရီအပေါ်အယူခံမှု

၁။ ဒေါ်လှလှဝင်း

နှင့်

၁။ ဦးစောမြင့် (ခ)ဦးအားစိုး

၂။ ကိုအောင်ကျော်ကျော်

၂။ ကိုထွန်းဇော်

၃။ ကိုသိန်းဦး

၄။ ကိုအားပေါက်

အယူခံတရားလိုများ

အယူခံတရားပြိုင်များ

အယူခံတရားလိုများအတွက် —

ဦးတင်ဝင်း၊တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

အယူခံတရားပြိုင်များအတွက်- ၁၊

ဦးဝင်းရွှေ ၊တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

၂၊၃၊၄ ဦးစိုးဝင်းဦး၊တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ

စီရင်ချက်

ရက်စွဲ၊ ၂၀၁၈ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်

ကသာခရိုင်တရားရုံး ၂၀၁၄ခုနှစ်၊ တရားမကြီးမှုအမှတ် ၅ တွင် တရားလိုဦးစောမြင့်(ခ)ဦးအားစိုးမှ တရားပြိုင်ဒေါ်လှလှဝင်းပါ-၅ဦးအပေါ် စက်သုံးဆီ နှင့် ကုန်ပစ္စည်းကြွေးကျန်ငွေ၂၂၄၄၀၅၀၀ ကျပ် ပြန်ရလိုမှုစွဲဆိုရာ တရားလိုသည် တရားပြိုင် ဒေါ်လှလှဝင်း နှင့် ကိုအောင်ကျော်ကျော်တို့ထံမှငွေကျပ် ၂၂၄၄၀၅၀၀ ရထိုက်ကြောင်း စရိတ် နှင့် တကွ ဒီကရီချမှတ်သည်။ အဆိုပါစီရင်ချက် နှင့် ဒီကရီကိုဒေါ်လှလှဝင်းပါ-၂ ကစစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်သို့ ၂၀၁၅ခုနှစ်၊ တရားမပထမအယူခံမှုအမှတ် ၄၅ ဖြင့် အယူခံရာ အောင်မြင်မှုမရှိသဖြင့် ဤအယူခံမှုကို တင်သွင်းလာခြင်းဖြစ်သည်။

အဆိုလွှာတွင်တရားလို ဦးစောမြင့်သည် နောင်ပွတ်ရွှေမှော်တွင် ရွှေမြင်းစက်အပိုပစ္စည်း နှင့် စက်သုံးဆီရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်း နှင့် မြေတူးစက်ငှားရမ်းသောလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ကြောင်း၊ တရားပြိုင် ၁၊၂ တို့သည် အတူနေသားအမိဖြစ်ပြီး မတ္တရာ ကချင်ကုန်းရွှေမှော်တွင် မင်းဝင်းစိုးရွှေသတ္တုတူးဖော်ရေးအမည်ဖြင့်ရွှေတူးဖော်သည့်လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်၍တရားပြိုင် ၃၊၄၊၅တို့မှာကျင်းကိုယ်စားလှယ်များဖြစ်ကြောင်း၊၁-တရားပြိုင်သည် ၎င်းလုပ်ငန်းအတွက် လိုအပ်သောဆက်စပ်ပစ္စည်းများကို၁၅-၃-၂၀၁၂နေ့တွင်အကြွေးစနစ်ဖြင့်တရားလိုထံတွင်ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ ၁-တရားပြိုင်က ၎င်း၏ရွှေတွင်းမှရရှိသော ရွှေဖြင့်

ကုန်ကြွေးငွေကုပေါက်ဈေးဖြင့် ပြန်လည်ပေးသွင်းကြောင်း၊ ၁၅-၃-၂၀၁၂ရက်နေ့မှ ၁-၁၁-၂၀၁၃ရက်နေ့ထိ ကာလအတွင်းစက်ပစ္စည်းအကြွေးဝယ်ယူပြီး ရွှေဖြင့်ပြန်လည်ပေးသွင်းခဲ့ခြင်းနှင့် အကြွေးကျန်ငွေမှာ ၂၂၄၄၀၅၀၀ကျပ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ၁-တရားပြိုင်က ၃၁-၈-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် ငွေအားလုံးကိုပေးဆပ်မည် ဖြစ်ကြောင်းပြောဆိုသော်လည်း ပေးဆပ်ခြင်းမရှိ၍ ရွှေနေမှတစ်ဆင့် ၃၀-၉-၂၀၁၄ ရက်နေ့နောက်ဆုံး ပေးဆပ်ရန် အကြောင်းကြားစာပေးပို့ခဲ့သော်လည်း ၁-တရားပြိုင်က ကုန်ကြွေးစနစ်ဖြင့်မဝယ်ခဲ့၍ ပေးရန် မရှိကြောင်း အကြောင်းပြန်ကြားခဲ့သောကြောင့် တရားစွဲဆိုရကြောင်း အဆိုပြုသည်။

တရားပြိုင်များက ချေလာတွင် ၁၂တရားပြိုင်တို့သည် ၉-၃-၂၀၁၄ရက်နေ့တွင် မတ္တရာ အချင်းဖြစ်ကုန်းရွှေမှော်သို့ရောက်ရှိပြီးတရားလနှင့်သိရှိခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယခင်ကလာရောက်လုပ်ကိုင်ခြင်း မရှိကြောင်း၊ ယခင်ကလုပ်ကိုင်နေသူမှာ ဦးမင်းစိုးဆိုသူဖြစ်ကြောင်း၊ ၃၁၄၅ တရားပြိုင်တို့သည် ၂၀၁၄ ခုနှစ်မတိုင်မီက ဦးမင်းစိုးဆိုသူ၏ကျင်းခေါင်း နှင့် အလုပ်သမားများဖြစ်ကြောင်း၊ ၁၂တရားပြိုင်တို့သည် တရားလိုထံမှ ပစ္စည်းများကိုအကြွေးစနစ်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ၂၀၁၄ခုနှစ်မတိုင်မီက ၃၁၄၅ တရားပြိုင်တို့မှာ ဦးမင်းစိုးဆိုသူ နှင့်အတူ တရားလို၏ဆိုင်သို့ရောက်ဖူးပြီး ဦးမင်းစိုးသယ်ခိုင်းသည့်ပစ္စည်း များသယ်ဆောင်ပေးရသော်လည်း အကြွေးယူခြင်း၊ လက်ငင်းပေးချေခြင်းတို့ကိုမသိကြောင်း၊ ၁၉-၁-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် ဦးမင်းစိုးဆိုသူအား ကုမ္ပဏီမှနှုတ်ထွက်ခွင့်ပြုပြီးနောက်မှသာ ၁၂တရားပြိုင်တို့မှာ ရွှေ လုပ်ကွက်သို့ လာရောက်နေထိုင်ကြောင်း၊ ဦးမင်းစိုးအား နှုတ်ထွက်ခွင့်ပြုစဉ်က ကုမ္ပဏီအနေဖြင့် ရရန် ပေးရန်ငွေစာရင်းများအား တင်ပြခိုင်းစဉ်က ရွှေမြင်းစက်ပစ္စည်းဆိုင်မှ ကုန်ကြွေးဝယ်ယူ၍ အကြွေးကျန် သည်ဟု စာရင်းတင်ပြခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ တရားလိုသည် ၂၁၃၁၄၅ တရားပြိုင်တို့ထံတိုင်လည်း အကြွေး တောင်းခံခြင်းမရှိကြောင်း ချေပသည်။

ကသာခရိုင်တရားရုံးက တရားလိုရေးမှတ်ထားသောစာရင်းစာအုပ် သက်သေခံ-က မှာ အသေးစိတ်ရေးမှတ်ထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် အလွယ်တကူ ဖန်တီးတင်ပြထားခြင်းမျိုးမဟုတ်ကြောင်း၊ ၁၂ တရားပြိုင်များသည် မင်းဝင်းစိုးကုမ္ပဏီ၏တာဝန်ရှိသူများဖြစ်ပြီး ဦးမင်းစိုး၏လုပ်ကွက်သို့လာရောက်ခြင်း၊ စက်ပစ္စည်းများပေးပို့ခြင်းစသည်တို့ကိုပြုလုပ်သည့်အပြင်မိသားစုများသာပါဝင်သောကုမ္ပဏီဖြစ်၍ ကုမ္ပဏီ ၏ပေးရန် ရရန်ရှိငွေမားကို ကုမ္ပဏီမှတာဝန်ရှိသူ ၁၂တရားပြိုင်များက ပေးဆပ်ရန်တာဝန်ရှိ၍ ၃ကြိမ် တိုင်တိုင် ပေးဆပ်ခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက်သည်ဟု သုံးသပ်ကာ တရားလိုသည် ၁၂တရားပြိုင်တို့ ထံမှငွေ ၂၂၄၄၀၅၀၀ ကျပ်ကို ရထိုက်ကြောင်း စရိတ် နှင့် တကွ အနိုင်ဒီကရီချမှတ်သည်။

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်က မူလ ကသာခရိုင်တရားရုံး၏ စီရင်ချက် နှင့် ဒီကရီသည် မှားယွင်းမှုမရှိကြောင်း သုံးသပ်၍ အယူခံမှုကို ပယ်လုပ် သည်။

အယူခံတရားလိုများ၏ရေနေက ၁၅-၃-၂၀၁၂ ရက်မှ ၁-၁၁-၂၀၁၃ အထိကာလအတွင်း မင်းဝင်းစိုးရွှေသတ္တုတူးဖော်ရေးလုပ်ငန်းတွင် ဦးစီးလုပ်သူမှာဦးမင်းစိုးဖြစ်ကြောင်း အငြင်းမပွားပေါ်ပေါက် ကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုများသည် ၁၉-၁-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် ကုမ္ပဏီမှ ဦးမင်းစိုးနှုတ်ထွက်ပြီးမှလုပ်ငန်း သို့ရောက်ရှိခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်သော်လည်း မူလရုံးသည် ဦးမင်းစိုးဆိုသူအား အမှုတွင်ထည့်သွင်း စွဲဆိုခဲ့ခြင်းမရှိခြင်းမှာ မှားယွင်းပါကြောင်း၊ သာမန်ဗလာစာအုပ်ဖြင့် ရေးမှတ်ထားသော သက်သေခံ-က စာရင်းစာအုပ်အပေါ် အခြေပြု၍ ကြွေးကျန်ငွေ ၂၂၄၄၀၅၀၀ ကျပ်ကျန်သည်မှာမှန်သည်ဟုဖြေကြားခြင်း မှာဥပဒေအရမှားယွင်းနေပါကြောင်း၊ မူလရုံးအမိန့်ကို အတည်ပြုခဲ့သော တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော် ၏အမိန့်မှာဥပဒေ နှင့် ဆန့်ကျင်ပြီး ချမှတ်ခဲ့သောအမိန့်ဖြစ်၍ ထိုစီရင်ချက် နှင့် ဒီကရီတို့ကို ပယ်ဖျက်ပြီး

အယူခံမှုကို ခွင့်ပြု၍ မူလရုံးတရားလို၏အဆိုလွှာအား စရိတ် နှင့် တကွ ပလပ်ပေးပါရန် လျှောက်လဲ တင်ပြသည်။

အမှတ်-၁ အယူခံတရားပြိုင်၏ရှေ့နေက မူလရုံး ၁-တရားပြိုင်ဒေါ်လှလှဝင်း နှင့် ဦးမင်းစိုးတို့မှာ လင်မယားဖြစ်ပြီး ၂-တရားပြိုင်မှာ ၁-တရားပြိုင် နှင့် ဦးမင်းစိုးတို့၏သားဖြစ်ကြောင်း၊ မင်းဝင်းစိုးရွှေသတ္တုတူးဖော်ရေးကုမ္ပဏီကို ဒေါ်လှလှဝင်း၊ ဦးမင်းစိုး နှင့် ကိုအောင်ကျော်ကျော်တို့က ဦးစီး လုပ်ကိုင်ကြောင်း ပေါ်ပေါက်ပါကြောင်း၊ ဒေါ်လှလှဝင်းက ၂၀၁၄ခုနှစ် မတ်လ၊ ဧပြီလ၊ ဇွန်လတို့တွင် ၁ကြိမ်စီ ၃ကြိမ်စုစုပေါင်း ငွေသိန်း ၁၅၀ ခန့်ပေးသွင်းခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုချက်အရ ကြွေးကျန်ပေးရန်ရှိ၍ သာလျှင်ငွေသိန်း ၁၅၀ ခန့်ကိုပေးသွင်းခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားပါကြောင်း၊ သက်သေခံ-က ကုန်ကြွေးစာရင်း စာအုပ်အရလည်း အယူခံတရားပြိုင်အမှတ်-၁ က အယူခံတရားလိုများထံမှ ကြွေးကျန်ရရှိရန်ရှိကြောင်း ထင်ရှားနေ၍ အယူခံမှုကို ပလပ်ပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

အမတ် ၂၃၊ ၄ အယူခံတရားပြိုင်များ၏ရှေ့နေက အမှုမှ ၂၃၊ ၄ အယူခံတရားပြိုင်များ အနေဖြင့် အမှု နှင့် ပတ်သက်၍ ပေးလျော်ရန်တာဝန်မရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ချက်သည် မှားယွင်းခြင်းမရှိပါ ကြောင်း၊ အမှတ်-၁ အယူခံတရားပြိုင်အနေဖြင့် ဦးမင်းစိုးဆိုသူကို အမှုသည်အဖြစ်ထည့်သွင်းပြီးစွဲဆိုခြင်း မရှိဘဲ မူလရုံးမှဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ မှားယွင်းပါကြောင်း၊ သက်သေခံ-က စာရင်းစာအုပ်မှာမှန်ကန်သည်ဟု ယူဆရန်အကြောင်းမရှိသဖြင့် အယူခံမှုကို ခွင့်ပြု၍ တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏ဒီကရီများကို ပယ်ဖျက်ပေးရန် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

တရားလိုဦးစောမြင့်သည် ရွှေမြင်းစက်အပိုပစ္စည်း နှင့် စက်သုံးဆီရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်း ကိုလုပ်ကိုင်သည်။ ၁-တရားပြိုင် ဒေါ်လှလှဝင်းသည် မင်းဝင်းစိုးရွှေသတ္တုတူးဖော်ရေးကုမ္ပဏီ၏အုပ်ချုပ်မှု ဒါရိုက်တာဖြစ်ပြီး ၂-တရားပြိုင် ကိုအောင်ကျော်ကျော်မှာ ဒါရိုက်တာဖြစ်သည်။ ဒေါ်လှလှဝင်း နှင့် ကိုအောင်ကျော်ကျော်တို့မှာ အတူနေသားအမိများဖြစ်ကြသည်။ ၃-တရားပြိုင်ကိုထွန်းဇော်၊ ၄-တရားပြိုင် ကိုသိန်းဦး၊ ၅-တရားပြိုင် ကိုအားပေါက်တို့သည် ဒေါ်လှလှဝင်းတို့၏ ရွှေသတ္တုတူးဖော်ရေးလုပ်ငန်းမှ ကျင်းခေါင်း(ကျင်းကိုယ်စားလှယ်များ)ဖြစ်သည်။ ဦးမင်းစိုးသည် ဒေါ်လှလှဝင်း၏ခင်ပွန်းဖြစ်ပြီး ယခင်က မင်းဝင်းစိုးကုမ္ပဏီတွင်ဒါရိုက်တာအဖြစ်လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။

ဒေါ်လှလှဝင်းသည်ကုမ္ပဏီ၏အုပ်ချုပ်မှုဒါရိုက်တာဖြစ်၍ကုမ္ပဏီတွင်တာဝန်အရှိဆုံးပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သည်။ ဦးမင်းစိုးမှာ ကုမ္ပဏီမှနှုတ်ထွက်ခွင့်ပြုသဖြင့် နှုတ်ထွက်သွားပြီဖြစ်သောကြောင့် ဤအမှုတွင် တရားပြိုင်အဖြစ် ထည့်သွင်းမစွဲဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အမှုတွင် မိမိသည် ရွှေမြင်းစက်အပိုပစ္စည်း နှင့် စက်သုံးဆီရောင်းဝယ်ရေး လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ကြောင်း၊တရားပြိုင်ဒေါ်လှလှဝင်းတို့သည်မင်းဝင်းစိုးရွှေသတ္တုတူးဖော်ရေးကုမ္ပဏီဖြင့် ရွှေတူးသည့် လုပ်ငန်းကိုလုပ်ပိုင်ကြောင်း၊ ကိုထွန်းဇော်၊ကိုသိန်းဦး၊ ကိုအားပေါက်တို့သည် ဒေါ်လှလှဝင်းတို့၏လုပ်ငန်း ဆက်စပ်မှုရှိပြီး ပထမပိုင်းတွင် လက်ငင်းငွေချေးစနစ်ဖြင့် ပစ္စည်းများကိုဝယ်ယူပြီး ၁၅-၃-၂၀၁၂ နေ့မှစ၍ အကြွေးစနစ်ဖြင့်ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ အကြွေးစာရင်းစာအုပ်နှစ်အုပ်ဖွင့်လှစ်ပြီး စာအုပ်တွင် ရက်စွဲအလိုက် ပစ္စည်းတန်ဖိုးတို့ကို အသေးစိတ်ဖော်ပြထားပြီး တစ်အုပ်ကိုမိမိကယူကာတစ်အုပ်အား ဒေါ်လှလှဝင်း တို့အားပေးထားကြောင်း၊အကြွေးဝယ်ယူသည့်အခါတိုင်း အကြွေးစာရင်းစာအုပ်ကို ယူလာပြီး ဝယ်ယူသည့် ပစ္စည်းကိုရက်စွဲအလိုက်ဖော်ပြထားကြောင်း၊ဒေါ်လှလှဝင်းတို့ကရရှိသော ရွှေကိုမိမိထံပေးသွင်းပြီး အကြွေး ကိုခန့်ခံလေ့ရှိကြောင်းဖြင့် တရားလို၏ထွက်ဆိုချက်ကိုမောင်ကျော်ကျော်(လိုပြ-၂) နှင့် မောင်အောင်မျိုးဦး (လိုပြ-၄)တို့ကထောက်ခံထွက်ဆိုကြသည်။ မောင်ကျော်ကျော်မှာ ဆိုင်တာဝန်ခံဖြစ်ပြီး ပစ္စည်းများပေးအပ်

ကာစာရင်းစာအုပ်တွင် ရေးသွင်းရသူဖြစ်ပြီး မောင်အောင်မျိုးဦးသည် ဆိုင်တွင်ကူညီလုပ်ကိုင်ပြီး ပစ္စည်းများထုတ်ပေးရသူများဖြစ်၍ ၎င်းတို့၏ထွက်ဆိုချက်ကို ယုံကြည်လက်ခံနိုင်သည်။

တရားလိုက ကုန်ပစ္စည်းစာရင်းစာအုပ်ကို သက်သေခံ-က ဖြင့် တင်ပြထားသည်။ စာအုပ်တွင် အကြွေးယူသည့်ပစ္စည်းများကို ရက်စွဲ၊ ပစ္စည်းအမျိုးအမည်၊ ဈေးနှုန်း၊ သင့်ငွေတို့ကိုအသေးစိတ်ဖော်ပြထားသည်။ စာရင်းစာအုပ်တွင် စာမျက်နှာ ၄၉ အထိစာရင်းများကိုသေချာစွာ ထည့်သွင်းထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။ စာရင်းစာအုပ်တွင် ပစ္စည်းကို လက်ခံရရှိသောသူ၏လက်မှတ်ကိုဖော်ပြထားခြင်းမရှိပေ။ လက်မှတ်ရေးထိုးထားခြင်းမရှိကာမျှဖြင့် ထိုပစ္စည်းများကို လက်ခံရရှိခြင်းမရှိဟု ယူဆ၍မရပေ။ မောင်ကျော်ကျော်ကတစ်ဦး နှင့် တစ်ဦး ယုံကြည်မှုကို ရှေ့ရှု၍ ကတိဖြင့်လုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်ကြခြင်းဖြစ်၍ လက်မှတ်ရေးထိုးကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း ထွက်ဆိုထားသည်။ စာရင်းစာအုပ်တွင် ရွှေဖြင့်ပေးသွင်းငွေများကိုလည်း အကြွေးငွေမှနှုတ်ထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် တရားလို၏ထွက်ဆိုချက် နှင့် ကိုက်ညီနေသည်ကိုတွေ့ရသည်။

တရားလိုရှေ့နေ၏ ပြန်လှန်မေးမြန်းချက်အပေါ် “ တရားလိုသို့ ကျွန်မတို့မှ ၃ကြိမ်ခွဲ၍ ပေးဆပ်ခဲ့သောငွေမည်မျှရှိပါသလဲဆိုလျှင် တစ်ကြိမ်စီပေးသောငွေ မည်မျှရှိသည်ကိုတော့ မမှတ်မိပါ။ ၃ကြိမ်ပေါင်းပေးလိုက်ရသည့်ငွေမှာသိန်း ၁၅၀ ကျော်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ××× ကျွန်မပေးအပ်ခဲ့သည့်သိန်း ၁၅၀ ကျော်သည်ငွေကြေးပမာဏအားဖြင့် အလွန်များနေသဖြင့် များပြားသောငွေကြေးကို အမှန်တကယ် ပေးဆပ်ရန်ရှိ၍သာ ထိုသို့ပေးဆပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင် ကျွန်မအရှက်ကွဲမခံချင်လိုသဖြင့် ထိုသို့ ပေးဆပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းအပြင် တရားစွဲဆိုမခံချင်လိုသည့် သဘောဖြင့် ပေးဆပ်ခဲ့ပါသည်”ဟု ၁-တရားပြိုင်ဒေါ်လှလှဝင်းက ဖြေဆိုထားသည်။ ယင်းဖြေဆိုချက်အရ ဒေါ်လှလှဝင်းသည် ငွေစုစုပေါင်း ကျပ်သိန်း ၁၅၀ ကို ၃ကြိမ်ခွဲ၍ ဦးစောမြင့်သို့ပေးဆပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားသည်။ ဒေါ်လှလှဝင်းက အရှက်ကွဲမခံလိုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ တရားစွဲဆိုမခံလို၍လည်းကောင်း ဤမျှများပြားသောငွေများကို ပေးဆပ်စရာမရှိဘဲပေးဆပ်ခဲ့သည်ဆိုခြင်းမှာသဘောဝမကျပေ။ တရားလိုသို့အကြွေးငွေမားပေးရန်ရှိ၍သာ ငွေကျပ်သိန်း ၁၅၀ ကို ပေးဆပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု သုံးသပ်ရမည်ဖြစ်သည်။

ဒေါ်လှလှဝင်းတို့က ပိုက်ပျော၊ စက် နှင့် မျှောသုံးပစ္စည်းများစုစုပေါင်းငွေ ၂၂၄၄၀၅၀၀ ကျပ်ပေးရန်ရှိကြောင်းဦးစောမြင့်၏ထွက်ဆိုချက်ကိုစာရင်းရေးသွင်းသူမောင်ကျော်ကျော်(လိပြ-၂)ကလည်း ထောက်ခံထွက်ဆိုပြီးသက်သေခံ-က ငွေစာရင်းစာအုပ်တွင်လည်း ပေးရန်ကျန်ငွေမှာ ၂၂၄၄၀၅၀၀ ကျပ်ဟုဖော်ပြထားသည်ကိုတွေ့ရှိရသည်ဖြစ်ရာ တရားပြိုင်ဒေါ်လှလှဝင်း နှင့် သားကိုအောင်ကျော်ကျော်တို့က ဦးစောမြင့်သို့ငွေ ၂၂၄၄၀၀၅၀၀ကျပ် ပေးရန်ရှိနေကြောင်း ထင်ရှားပေါ်ပေါက်သည်။

နဒိမ်းဆင်(ခ)ကရမ်ဆင်း နှင့် ဦးဘသော် အမှု^၁ တွင် အကြောင်းခြင်းရာ နှင့် ပတ်သက်ပြီးမူလရုံးနှင့်အယူခံရုံးတို့၏ဆုံးဖြတ်ချက်မှထပ်တူထပ်မျှ ဖြစ်နေလျှင် ဒုတိယအယူခံမှုကိုကြားနာသည့် တရားရုံးက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်လေ့မရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

အောက်ရုံးနှစ်ရုံးစလုံးက အကြောင်းခြင်းရာ နှင့် ပတ်သက်၍ တူညီတွေ့ရှိထားလျှင် ဒုတိယအယူခံရုံးက လုံလောက်သောအကြောင်းမရှိပါက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ခြင်းမပြုထိုက်ကြောင်း ဦးသိန်းလှပါ-၂ နှင့် ဒေါ်ညွန့်ညွန့်အမှု^၂ တွင် ထုံးစံထားသည်။

^၁ ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၄၂

^၂ ၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံတရားစီရင်ထုံး၊ စာ-၁၀၀

ဤအမှုတွင် မူလတရားရုံး နှင့် ပထမအယူခံတရားရုံးတို့က အကြောင်းခြင်းရာ နှင့် ပတ်သက်၍ ဒေါ်လှလှဝင်း နှင့် ကိုအောင်ကျော်ကျော်တို့က အကြွေးငွေပေးရန်ရှိကြောင်း တူညီစွာ သုံးသပ်ထားသည်ကိုတွေ့ရှိရပြီး ဤရုံးမှဝင်ရောက်စွက်ဖက်ရန်လုံလောက်သောအကြောင်းကိုမတွေ့ရှိရသည့် အတွက် တိုင်းဒေသကြီးတရားလွှတ်တော်၏ဒီကရီကို ဤရုံးမှဝင်ရောက်စွက်ဖက်ပြင်ဆင်ရန်မလိုကြောင်း သုံးသပ်ရရှိသည်။

သို့ဖြစ်၍ဤအယူခံမှုကို စရိတ် နှင့် တကွ ပလပ် သည်။

ရှေ့နေစရိတ်ကျပ် ၃၀၀၀၀ သတ်မှတ်သည်။

(မြင့်အောင်)
တရားသူကြီး